

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr.113

din 13.02.2019

Dosar nr.: 552/2017

Petiția nr.: 5474/18.10.2017

Petent:

Reclamat: Direcția Generală de Poliție București, prin reprezentant

Obiect: neacordarea compensației de chirie pe motiv că petentul a fost mutat la cerere, în anul 2010, într-o altă unitate

I. Numele, domiciliul și sediul părților

1. Numele și domiciliul procedural al petentului

2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatei

Direcția Generală de Poliție București,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Prin adresa nr. 5474/18.10.2017, dosarul nr. 552/18.10.2017 (fila 1 - 27), petentul reclamă angajatorul, în speță Direcția Generală de Poliție București, prin reprezentant, având în vedere refuzul acestuia de a-i acorda dreptul compensației lunare pentru chirie, ca urmare a mutării la cerere într-o altă unitate.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare.

5. Prin adresa cu nr. 5474 din 26.08.2017, a fost citat petentul, Consiliul invocând *excepția de neкомпетенță materială*, raportat la solicitarea privind înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării, respectiv acordarea compensației lunare de chirie conform legii; iar prin adresa nr. 5668 din data de 26.10.2017 a fost citată partea reclamată, pentru data de 14.11.2017. (fila 8-9)

6. Procedura legal îndeplinită.

7. Prin adresa nr. 6.082/15.11.2017 a fost comunicat petentului punctul de vedere depus de către partea reclamată. (fila 23)

8. Prin adresa nr. 6.422/05.12.2017 petentul depune concluzii scrise.

IV. Susținerile părților

Sușinerile petentului

9. Prin adresa nr. 5.474/18.10.2017, dosarul nr. 552/18.10.2017 (fila 1 - 27), petentul reclamă angajatorul, în speță Direcția Generală de Poliție București, prin reprezentant, având în vedere refuzul acestuia de a-i acorda dreptul compensanției lunare pentru chirie, ca urmare a mutării la cerere într-o altă unitate.

10. Petentul absolvent al Academiei de Poliție „A.I.Cuza”, facultatea de drept, promoția 01.12.2009, dată de la care a început activitatea în cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră – Inspectoratul Județean de Poliție de Frontieră Ialomița până în luna octombrie 2010, după această dată a fost mutat la cerere în cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, Poliția Sectorului 6, Secția 25 Poliție, Biroul Investigații Criminale.

11. În anul 2010, luând act de faptul că în Parlamentul României a fost depus proiectul de lege privind desființarea – reorganizarea Inspectoratului Județean de Poliție de Frontieră Ialomița a făcut un raport de mutare în cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București pe o funcție corespunzătoare celei pe care o ocupă. Petentul precizează faptul că a beneficiat de compensație lunară pentru chirie acordată polițiștilor, prevăzută de H.G. 284/2005.

12. În luna octombrie 2010 a fost emisă dispoziția de mutare și încadrare în cadrul Poliției Sectorului 6, Secția 25 Poliție, Biroul Investigații Criminale, din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, unde solicită acordarea compensației lunare pentru chirie, primind răspuns negativ, motivat de faptul că a fost mutat la cerere.

13. Analizând preverile H.G. 284/2005 privind stabilirea cuantumului și condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie convenite polițiștilor, petentul susține că angajatorul a aplicat retroactiv prevederile H.G. nr. 66/2003, abrogată din data de 19.05.2005.

14. Consideră că refuzul angajatorului îi crează o defavoare în raport cu ceilalți colegi cărora le acordă acest drept și se află într-o situație similară cu acesta.

15. Solicită înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării, respectiv acordarea compensației lunare de chirie conform legii. (file 1-2 la dosar)

16. Depune următoarele înscrisuri:

- dispoziția de mutare;
- rapoartele depuse pentru acordarea compensației de chirie;
- răspunsurile negative primite de la angajator;
- copie C.I. (filele 3 - 6 la dosar)

17. Prin adresa nr. 6.422/05.12.2017 petentul depune concluzii scrise, prin care susține aceleași argumente, și anume faptul că partea reclamată a interpretat și aplicat în mod eronat legea care trebuia aplicată. (fila 25 la dosar)

Sușinerile părții reclamate

Direcția Generală de Poliție București, prin reprezentant

18. Prin adresa nr. 6.014/13.11.2017 (filele 9 - 22 la dosar) partea reclamată invocă *excepția necompetenței materiale*, conform art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor.

19. În fapt, petentul s-a mutat la cerere în cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, aspect care rezultă din Dispoziția directorului general, înscris deus la dosar de către petent.

20. În opinia părții reclamate petentul este nemulțumit de faptul că nu i se mai acordă dreptul compensanției lunare pentru chirie, ca urmare a mutării la cerere într-o

altă unitate, conform H.G. 284/2005 privind stabilirea cuantumului și condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie convenite polițiștilor. Astfel, pentru acordarea compensației lunare petentul ar fi trebuit să îndeplinească condițiile prevăzute imperativ de acest act normativ, respectiv dispozițiile art. 2, care prevăd că polițistul mutat în interesul serviciului într-o altă localitate decât cea în care își are domiciliul beneficiază de compensație lunară pentru chirie, cu condiția să nu fie mutat la cerere.

21. De asemenea, partea reclamată consideră că *petentul ar fi trebuit să se adreseze instanței de contencios administrativ în condițiile Legii nr. 554/2004.* (fila 11 la dosar)

22. De asemenea, *se invocă excepția obiectului vădit nefondat sau a lipsei de obiect.*

23. Au fost depuse înscrisuri. (filele 14-22 la dosar)

V. Motivele de fapt și de drept

24. **În fapt**, Colegiul director reține că în speța de față nu sunt situații comparabile între cele două categorii de angajați, și anume cei care au fost mutați într-o altă unitate prin decizia angajatorului, și cei care au fost mutați la cerere (situația petentului).

25. Pe cale de excepții, Colegiul director urmează a admite excepția de necompetență invocată și motivată prin citații cu privire la restabilirea situației anterioare și înlăturarea consecințelor faptei de discriminare. Totodată, urmează a respinge excepția de necompetență materială invocată de către partea reclamată cu privire la aspectele sesizate ca fiind nemotivată. De asemenea, partea reclamată a invocat excepția lipsei de obiect și obiect nefondat, Colegiul director urmează a respinge excepția invocată motivat de faptul că reiese din sesizare obiectul acesteia, motiv pentru care urmează a fi analizat pe fond.

26. **Pe fond**, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

27. O.G. nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

28. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

29. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

30. Din documentele existente la dosar reiese faptul că petentul a început activitatea în cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, în anul 2010, a solicitat mutarea în cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București pe o funcție corespunzătoare celei pe care o ocupă. Începând cu această dată nu a mai beneficiat de compensația lunară pentru chirie acordată polițiștilor. Colegiul director este de opinie că motivul pentru care nu i s-a mai acordat compensația de chirie a constat în faptul că nu a fost mutat în interes de serviciu, ci la cererea petentului. În acest caz nu se poate pune în discuție săvârșirea unei fapte de discriminare de către partea reclamată, situația petentului nefiind comparabilă cu a celor care au fost mutați în interes de serviciu și beneficiază de compensația de chirie.

31. Din analiza obiectului petiției raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu se întrunesc, nefiind vorba de situații comparabile (fiind vorba despre o opțiune individuală), nefiind încălcat principiul egalității și nici cel al nediscriminării. Prin urmare, Colegiul director decide faptul că, în cazul semnalat de către petent, nu s-a săvârșit o faptă de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, mutarea a fost la cererea petentului și nu în interesul serviciului.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență cu privire la restabilirea situației anterioare;
2. Respingerea excepției de necompetență invocată de către partea reclamată;
3. Respingerea excepției lipsei de obiect și obiect nefondat;

4. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definită în art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată; (nu sunt situații comparabile)

5. O copie a hotărârii se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință :

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

DINCĂ ILIE – membru

HALLER ISTVÁN – membru

JURA CRISTIAN – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

SANDU TATIANA VERONICA – membru

Data redactării: 15.02.2019

Redactat și motivat: P.C.S. și V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.